

Formanden: Derefter giver jeg Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Det Forslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Landsting, er vel kendt af Tinget. Et Forslag af omtrent samme Indhold blev fremsat her i sidste Samling. Kun § 3 er ændret, idet den i det foreliggende Forslag er bragt i Overensstemmelse med Bestemmelsen i den i sidste Rigsdagssamling vedtagne Lov om Brændsel til Aldersrentenydere og i Overensstemmelse med et Forslag af samme Art, som jeg agter at fremsætte i Folketinget. § 3 gaar da nu ud paa, at der kan ydes 30 Kr. i Brændselshjælp baade til enlige Personer og til samlevende Ægtefæller, der begge nyder Aldersrente.

Lovforslaget blev i sidste Samling forelagt her i Tinget, saaledes som det var vedtaget i Folketinget. Det blev fremsat her den 8. Oktober, men først henimod Samlingens Slutning førtes der i vid Udstrækning Realitetsforhandlinger, navnlig i et Underudvalg, om Forslaget. For disse Realitetsforhandlinger er der gjort Rede i den Beretning, som Udvalgets Formand afgav ved Samlingens Slutning. Jeg forelægger nu Lovforslaget paa ny i Haab om, at man snart vil naa til en ny Realitetsforhandling.

Det er jo et saare vigtigt Forslag, her er Tale om. Jeg forelægger Forslaget, saaledes som Folketinget har vedtaget det, ikke saaledes som det oprindeligt blev fremsat i Folketinget. Lovforslaget indeholder væsentlige Forbedringer af den gældende Aldersrentelov, og der er ved disse Forbedringer ogsaa Tale om betydelig større Ydelser for Stat og Kommune. Under de Realitetsforhandlinger, der blev ført i Fjor i Underudvalget, enedes man om i ret vid Udstrækning at holde Udgifterne indenfor det Beløb, som kan komme til Udbetaling efter den gældende Aldersrentelov. Det lykkedes, som sagt, alligevel ikke at naa til en endelig Revision af Loven, men Udvalget naaede dog at fremskaffe værdifulde Oplysninger om, paa hvilket Grundlag man kunde revidere Loven, og hvorledes man bedre kunde fordele det Beløb, som kan anvendes i Henhold til Aldersrenteloven af 1922.

Siden disse Forhandlinger fandt Sted, har den nedsatte Kommission om Aldersdomsforsikring afgivet Betænkning. Denne Kommission har ikke kunnet samles om et Forslag — der findes end ikke en Fler-talsindstilling, men Kommissionen har tilvejebragt et betydeligt Materiale til Belysning af hele Forsikringsproblemet, og den har ogsaa udarbejdet forskellige Forslag, som nu er tilgængelige for Offentligheden. Jeg tror, jeg med Sikkerhed kan sige, at Kommissionens Arbejde ikke paa nogen Maade foregribes ved, at jeg paa ny forelægger Forslaget om Ændring af den bestaaende Aldersrentelov for det høje Ting, og at der opnaas Enighed om Revision af Aldersrenteloven. Tværtimod, jeg tror, jeg med Sikkerhed kan sige, at dersom det lykkes os at tilvejebringe Enighed om Revision af Loven, vil man derved have banet Vejen for Forhandlinger om under en eller anden Form at opbygge en Forsikring.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at tage velvilligt mod Lovforslaget, som det her foreligger, og, snarest ske kan, at gaa til en Realitetsforhandling om det, saaledes at vi, inden denne Rigsdagssamling er til Ende, kan have tilendebragt Revisionen af Aldersrenteloven af 1922. Loven indeholder utvivlsomt betydelige Forbedringer i Forhold til den gamle Aldersdomsunderstøttelseslov, men det Beløb, der fordeles til de aldersrentenydende, bliver ikke fordelt paa en fuldt ud retfærdig Maade. Der er utvivlsomt en Række Aldersrentenydere, som faktisk er ude af Stand til at skaffe sig det nødvendige til Livets Ophold ved den Understøttelse, der ydes dem i Henhold til Aldersrenteloven. Der var ganske utvivlsomt under Aldersdomsunderstøttelsesloven adskillige gamle, navnlig ude i Landkommunerne, som fik for lidt til at kunne leve af den Aldersdomsunderstøttelse, der blev givet dem. Dette er der jo i nogen Maade raadet Bod paa ved de faste Takster i Aldersrenteloven, men jeg tør paa den anden Side bestemt udtale, at jeg tror, Tallet paa de gamle, der lider Nød, idet de ikke kan leve af den Understøttelse, der tildeles dem, er større nu, end det var under Aldersdomsunderstøttelsesloven. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil